6711 »ŽIVLJENJE« POGOJUJE PREBUDITEV DUHA....
10. december 1956: Knjiga 72

To je duh, ki oživlja (Jn 6,63)....
Dokler vi, ljudje, še niste prebudili duha v sebi v življenje, je vse znanje mrtvo in vas ne more pripeljati do življenja. In ne glede na to, kako globoko si razum prizadeva prodreti, ne bo dosegel svojega cilja - namreč, da bi z vso jasnostjo prodrl v Božji načrt odrešenja, tako da bi mu vse postalo razumljivo, da bi spoznal delovanje in vladanje Boga v Njegovi ljubezni in modrosti ter bi se vnél v ljubezni do Njega.... Šele prebujeni duh vidi svetlo in jasno. In človek tedaj stoji v spoznanju - ve za namen svojega bivanja, za vzrok in določitev (usodo) na tej Zemlji.

Toda mrtvo znanje je vse, kar je zgolj z razumom pridobljeno, o čemer duša še ne more spregovoriti, ker ji duh v človeku tega še ni mogel razložiti, saj njegovo delovanje še ni dovoljeno. To velja za duhovno znanje, ki se dotika področij, ki jih ni mogoče (znanstveno) »raziskati«, ki jih ni mogoče dokazati, pa vendar jih je treba imenovati najpomembnejša, četudi so človeškemu razumu nedoumljiva. Kajti ta duhovna dobrina ne zadeva le življenja na tej Zemlji, temveč se razteza tudi na kraljestvo onkraj te Zemlje, to se nanaša tudi na čas pred in po življenju na tej Zemlji....

In takšno znanje je zato lahko blagoslov samo tedaj, ko ga Božji duh ljudem pojasni, ko nekaj »živega« spregovori v še mrtvemu, da mu s tem tudi da življenje. In ta duh mora biti spodbujen k delovanju z voljo samega človeka; človek mora iz lastne pobude iskati povezavo z Bogom, večnim Očetom-Duhom, kar se lahko zgodi le skozi globoko iskreno molitev in skozi delovanje iz ljubezni.... S tem postane v njem duhovna iskra svobodna in tako dejavna. Povezanost z Bogom zagotavlja dotok moči in svetlobe; temno, nevedno stanje izginja, ker svetloba vse razsvetljuje, moč pa se izraža v vedno večji ljubeči dejavnosti....

Življenje se razlije nad tistim, kar je bilo doslej mrtvo; človek sam postane živahno dejaven, in vse doslej mrtvo znanje oživi, vse povezave človeku postanejo jasne, spozna, da se v božjem redu odvija načrt odrešenja; pozna razlog zanj in spozna, da je sam v središču tega načrta odrešenja, da ga zadeva osebno, da je treba doseči cilj in da ga lahko doseže le, če hodi v svetlobi (Mt 7,13).... da je, kot bi rekli, svetloba sama že cilj, in da brez te svetlobe (človek) večno ostaja v globini.... da »življenje« torej nujno pomeni oziroma zahteva tudi »prebujenje duha« v njem. Spozna, da vse mrtvo vodi vedno globlje, dokler ne postane popolna otopel. In vsak posameznik se mora sam prizadevati za to življenje, saj ga ni mogoče prenesti; vedno zahteva predanost Bogu, prošnjo za pomoč in pripravljenost delovati iz ljubezni....

In tega življenja nikoli ni mogoče nadomestiti z večjo dejavnostjo razuma, zato lahko vsak človek doseže življenje, tudi če je reven v razumskem znanju.... medtem ko

visoka stopnja znanja še ne pomeni »življenja«, če človeku manjkajo ti pogoji: predanost Bogu in delovanje iz ljubezni. Tedaj večno ne bo dosegel življenja, kajti duh v njem spi, ni mu dana priložnost, da bi se izražal in širil svetlobo, in v človeku bo ostalo temno, ker je sam v duhu mrtev … Amen.

Bertha Dudde